

væsentlig Indflydelse paa den Betænkelse, med hvilken man kan se paa dem.

Paa min Gruppens Vegne skal jeg imidlertid anbefale Lovforslaget til videre villig og hurtig Behandling, og for mit Vedkommende skal jeg altsaa være villig til under de Omstændigheder, der foreligger, at anbefale det til Vedtagelse væsentlig i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Foss: Dette Lovforslag saavel som de Foranstaltninger, der er gaaet umiddelbart forud for det, er en af de Overraskelser, af hvilke Regeringen jo har beredt os flere, og om hvilke der ikke kan siges andet end, at de rammer ret haardt til mange Sider. I dette Foraar blev der ved Loven af 17. Marts 1917 afsluttet en Overenskomst om Spritindustrien. Derved blev den normale Produktion, som denne Industri havde, nedsat til $\frac{1}{3}$. Nogen Tid efter maatte Spritfabrikkerne afgive en meget væsentlig Del af det Raamateriale, de med stort Besvær havde indkøbt fra Udlandet, til Staten og blev saaledes ogsaa derigennem berøvet Midlerne til at fortsætte deres Virksomhed. Nu er der det ejendommelige ved Loven om Tillægsafgift paa Spiritus af 17. Marts 1917, at den udtrykkelig fastsætter Udløbet af sin Gyldighed til Marts 1918, medmindre Loven forinden ophæves ved kongelig Anordning. Man skulde derefter tro, at Spritfabrikkerne for saa vidt var sikrede, som de maatte kunne regne med, at enten kom de til at arbejde under denne Lov, eller selve Loven vilde blive ophævet ved en kongelig Anordning. Hvad Spritfabrikkerne derimod vanskelig kunde tænke sig, var, at Ministeriet vilde være beføjet til uden kongelig Anordning at ophæve Loven delvis ved pludselig at standse Salget af de Varer, som det ved Lovens Vedtagelse var en Forudsætning, at Fabrikkerne skulde kunne blive ved at sælge. Der er altsaa sket dette ved Forbudet af 6. Oktober, og Regeringen har ved et Dekret ophævet en Del af denne Lov, sat den ud af Virksomhed, forinden man fandt Anledning til at fremsætte dette Lovforslag for Rigsdagen. En saadan Handling rammer ikke alene Spritfabrikkerne, som siden Lovens Vedtagelse omhyggeligt havde rationeret Beholdningerne, saa at de skulde kunne fordeles saa længe og saa jævnt som muligt, men den rammer ogsaa en Række Borgere, fordi man i Øjeblikket er i den Situation, at Salget er standset, Lovforslaget fremsat, og man har ladet Fabrikkerne vide, at det, de sælger — jeg tænker ikke paa de beslaglagte Drikkesprit-

varer, men paa den tekniske Sprit —, maa sælges efter de nye højere Priser. Derved vil faktisk en hel Del næringsdrivende blive bragt i en meget vanskelig Situation. Det gælder f. Eks. saadanne næringsdrivende, som, umiddelbart før Forbudet udstedtes, havde solgt deres Varer, men havde dem liggende f. Eks. i Frihavnen og nu ikke kan faa dem udleveret. Hvor betydelige Vanskeligheder, der kan resultere heraf, vil det maaske være for besværligt at gaa ind paa ved denne Lejlighed. Det vil vistnok være naturligt, at dette bliver Genstand for nogen Drøftelse i Udvalget. Men det forekommer mig, at man i al Almindelighed maa være meget betænkelig ved disse Foranstaltninger, saaledes ved ministerielt Dekret at standse Salget af og beslaglægge en Vare, bestemme nye Priser og true vedkommende med, at de maa nu holde sig til dette, for Loven vil faa tilbagevirkende Kraft fra den Dato, man har tænkt sig, uanset hvornaar og hvor sent denne Lov vedtages og altsaa for Alvor kan træde i Kraft.

Det er allerede nævnt af foregaaende Talere, at her er Tale om en ganske uhyre Beskatning. Jeg tror, det er værd ved denne Lejlighed at minde om, at en Flaske af den bedste Akvavit kostede før Krigen, naar Afgiften til Staten fradrog, faktisk $27\frac{1}{4}$ Øre — den koster nu vel noget mere, fordi man bl. a. ved at indskrænke Produktionen fordyrer den. Men vil man sætte den nuværende Produktionspris til ca. 60 Øre, er det vistnok nogenlunde rigtigt. Og det er altsaa en Vare, der koster en 30—50—60 Øre, som nu skal beskattes og alene ved Beskatning drives op i en Pris af 11—12 Kr., thi til den normale Pris plus Skatten maa man naturligvis lægge visse Forhandlingsomkostninger, som følger af, at de paagældende skal tilsvare og derved hæfter for hele Skattebeløbet, ogsaa ved Salg. Man staar her overfor en indirekte Beskatning saa enorm, at man maa anse denne for at være i sig selv i høj Grad usund. Men hvad man nu end maatte mene om denne ekstraordinære Lejlighed til at beskatte ganske bestemte Partier — man kan maaske, men ogsaa kun maaske, gaa ud fra, at her kun er Tale om midlertidige Foranstaltninger, og at man ikke paatænker at gaa videre —, saa forekommer det mig i hvert Fald givet, at naar der er Tale om den tekniske Sprit og den denaturerede Sprit til teknisk Brug, er Lovforslaget inde paa yderst uheldige Veje. En Vare som teknisk Sprit, altsaa ren Sprit til 100 Grader, kostede før Krigen 1 Kr. 22 Øre,